

"Svennis" tillbaka där allting började

FOTBOLL

Fullsatt när tränarnestorn höll föredrag i Karlskoga

Sven-Göran Eriksson tror att det framför allt är i Asien som erfarna tränare efterfrågas.

– Kanske, svarar "Svennis" på frågan om det blir Kina igen för honom som tränare.

– Eller så blir jag pensionär, tillägger han.

På onsdagseftermiddagen var den 70-årige tränarnestorn tillbaka i Karlskoga, när han gästade idrottsveteranerna.

– Jag hade missuppfattat den här inbjudan. Jag trodde det var inför KB:s veteraner jag skulle prata. Nu är det i stället inför människor från alla idrotter, börjar han.

Även om han är den förste att erkänna att någon stor profil var han aldrig som spelare så var det ändå fotboll som han försökte satsa på.

– Jag spelade hockey i Torsby. Så tacklade Kent "Kisen" Olsson mig över sargen... Då var det slutspelat. Jag försökte mig på backhoppning också men det var för jag för feg för.

Det var genom fotbollen han kom till Karlskoga.

– Jag hade spelat i fyran för Torsby och Sifhälla. När jag skulle börja utbilda mig till idrottslärare i Örebro tänkte jag först att allsvenskan och ÖSK vore smaskens. Men, njaa...det dög jag inte till. Så jag kontaktade Tord, som var tränare i KB. På den tiden spelade KB i division 2, motsvarande superettan, och hade ett jättebra lag, berättar "Svennis".

Och nickar igenkännande mot flera gamla lagkompisar från den tiden som finns med bland de nästan 120 personer som fick plats i lokalen i Folkets hus.

Efter en tid sade Tord Grip, enligt "Svennis":

– Du får väl vara kvar om du vill...

– Nej, någon stor värvning var jag aldrig för KB, fortsätter ”Svennis” med ett leende.

Det blev sammanlagt sex år som han bodde i Karlskoga, under tre år spelade han i KB och under lika lång tid var han tränare i Degerfors. – När jag var 27 kom Tord förbi hemma hos mig. Bli min biträdande tränare i DIF, sade han – minns ”Svennis”.

– Men jag såg en bra spelarkarriär framför mig så tyckte jag det var alldeles för tidigt. Eller egentligen fattade jag att jag nog kunde glömma att jag skulle bli en allsvensk spelare. Så ärligt talat är det nog det bästa jag gjort i hela mitt fotbollsliv när jag följde med Tord till Degerfors. Aldrig kunnat drömma om Från sina år här minns han, bland mycket annat, att:

– Jag fick flyga för första gången inom fotbollen. Till Sundsvall. Och så fick jag vara med och spela mot IFK Göteborg. Det hade jag aldrig kunnat drömma om att få göra. Så en dag när ”Svennis” kom hem hade han fått ett samtal från IFK Göteborg.

– Men nej, jag var inte intresserad av att bli juniortränare i Göteborg. Hellre då division 2 med Degerfors. Vet jag att jag tänkte, berättar han.

”Svennis” var huvudansvarig när DIF gick upp sedan Grip fått andra uppdrag i fotbollens tjänst. IFK Göteborg erbjöd honom jobbet som – A-lagstränare.

– Jag åkte och sade direkt: ge mig jobbet. Men lönen, då? Undrade de. Haha, det spelade ingen som helst roll när jag fick den chansen, förklarar ”Svennis”.

Snart började han tvivla på sig själv.

– Vad ska jag lära de här spelarna? Tänkte jag...

– Jag kör som jag gjorde i Degerfors, bestämde jag mig för. Men det var inte lätt att övertyga Ralf Edström att han skulle springa i 90 minuter. Det gick trögt. Tills en match borta mot Malmö FF. Vi vann med 4–0. Ralf gjorde tre mål och spelade fram till ett. Vad hände? Frågade jag honom. Det var första gången Ernst Happel satt på läktaren, svarade Ralf.

Dagen efter värvade Happel honom till Brügge i Belgien.

– Det var kanon för Ralf. Och väldigt bra för oss i Göteborg även om Ralf var en artist på planen som hade allt, säger ”Svennis”.

Med ett huvudsakligen ungt och ambitiöst manskap började ”Blåvitt” lyckas allt bättre. Höjdpunkten var segern i Uefa-cupen 1982.

– Om vi i stället åkt ut i kvartsfinalen, till exempel, hade jag nog aldrig kommit ut i stora fotbollsvärlden. Då hade jag fått fortsätta som tränare i Sverige. Eller som gymnastiklärare. Det var min biljett ut i världen, att det gick så bra.

Under tiden i IFK Göteborg tränade han den spelare som han kallar den bäste forward som han någonsin tränat:

– Torbjörn Nilsson som till och med var bättre än Lasse Heineman var i KB, säger ”Svennis” med ett leende.

Anfallssetet hade dock länge svårt att övertyga om sin storhet i landslaget.

– Det berodde mer på ”Laban” än på Torbjörn, är ”Svennis” åsikt.

”Laban” är dåtidens förbundskapten Lars Arnesson.

– Vi stod för två helt olika fotbollsmodeller. Och blev ovänner.

”Svennis” fanns då med som biträdande tränare till Tord Grip för U21-landslaget.

– Vi vann allt. A-landslaget vann knappt något. Ändå sparkade ”Laban” oss, säger ”Svennis”.

– Sverige missade alla stora mästerskap under de här åren. Om man i stället tagit ut alla elva från IFK Göteborgs startelva hade Sverige kvalat in, tillägger han med fast övertygelse.

Efter succén i IFK Göteborg började en cirka 25 år lång karriär som förde ”Svennis” till de bästa ligorna och de största fotbollsländerna. Många gånger tillsammans med Tord Grip. Inte minst; under 5,5 år ansvarig för det engelska landslaget.

– Det är det största jobb du kan ha inom fotbollen. Du sätts där på en pelare av 60 miljoner människor. Näst efter kungahuset och premiärministern är du störst. Vi gick till tre kvartsfinaler i de stora mästerskapen, EM och VM. Nu hade engelsmännen varit oerhört nöjda med det. Men inte då. Det var även den tuffaste tiden med tanke på alla paparazzi som följde varje steg, minns ”Svennis”.

Som när det blivit klart att han skulle ta över det engelska landslaget men fullföljde jobbet i Lazio.

– Det är omöjligt att se in eller komma in på Lazios träningsanläggning. Inte heller det stoppade dem. Plötsligt stod det lyftkranar som möjliggjorde full insyn för de engelska fotograferna.

– Segern med 5–1 i München mot Tyskland var den största enskilda framgången med England. Förlusten mot Nordirland var mindre rolig, säger ”Svennis” och det märks på honom att det nederlaget smärtade.

Till sist korta svar på några av alla frågor som ”Svennis” fick under besöket i Karlskoga:

– Kina kan bli världsmästare inom låt oss säga 15 år. Fotboll har aldrig varit stort där tidigare och har haft ett dåligt rykte. Nu har till och med landets president gått ut och sagt att målsättningen är att bli en världsnation i fotboll.

– Amerikanska ligan är sämre än allsvenskan. Lagen är ojämna i förhållande till varandra. Lagen är dessutom ojämna, det är stor skillnad mellan de bästa och sämsta spelarna i trupperna. Om Zlatan får vara skadefri blir han en attraktion där.

– Det var det bästa som kunde hända för alla parter att Zlatan själv tackade nej till VM. Hur Janne Andersson än gjort hade han fått mycket kritik. – Tränare behöver minst tre år på sig för att sätta sin prägel på ett lag. Ibland får man vara glad för sex månader...

– Jag var på väg att ta över det svenska landslaget efter Lasse Lagerbäck. Då blev det Erik Hamrén i stället.

– Jag har alltid prioriterat att lära mig språken i de länder jag kommit till eftersom det blir en mycket bättre kontakt med spelarna än att gå via tolk. Det gick bra tills jag hamnade i Kina...

Om Kina blev sista anhalten som tränare eller om det där är där han kommer göra en nystart fick vi däremot aldrig något konkret svar på från en fotbollens globetrotter som nu var tillbaka där han lärde känna Tord Grip och där tränarkarriären startade.